

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๖/ว ๕

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง การพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐ

เรียน รอง-นรน., รัฐ-นร., กระทรง กรม และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๐/๑๔๙

ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐

๒. สำเนาหนังสือกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๒๐๓/๗๖๗๒ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐

๓. สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๒๓๔๔

ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

ด้วยสำนักงาน ก.พ.ร. ได้เสนอเรื่อง การพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐมาเพื่อคำแนะนำ ซึ่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วยความละเอียดปราภูมิตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงมติว่า

๑. รับทราบและอนุมัติในหลักการการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐ ตามมติคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๐ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ โดยถือเป็นนโยบายด้านความมั่นคงปลอดภัยของข่าวสารภาครัฐ ดังนี้

๑.๑ ให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐยุติการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือเอกสารโดยelectronic communication ต่างประเทศภายใน ๑ ปี หันมาใช้ระบบราชการของประเทศไทยเท่านั้นไปต่อไป

๑.๒ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานกลางร่วมกับสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐต่อไป

๒. ให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับความเห็นของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ไปพิจารณาด้วย ดังนี้

๒.๑ การรักษาความปลอดภัยของข่าวสารภาครัฐอาจพิจารณาดำเนินการโดยใช้ทางเลือกอื่นที่มีความสามารถเท่าเทียมกันแทนการลงทุนในระบบ硬件 (hardware) ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงได้ เช่น การใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์เข้ารหัสลับ (software scrambling) เป็นต้น

๒.๒ ในระยะต้นควรเร่งพัฒนาให้ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์และเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐมีความมั่นคง ปลอดภัยและน่าเชื่อถือ ก่อนที่จะเปิดให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลาง

จึงเรียนยินดี/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภู่ประเสริฐ)
เลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลฯ

ที่ นร ๑๒๐๐/๑๙๖

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายบันทึกสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๕/๔๗๔
ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จำนวน ๔๐ ชุด

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ได้พิจารณาเรื่องการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางสำหรับภาครัฐ และมีมติให้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการต่อไป สรุปสาระได้ดังนี้

๑. ความเป็นมา

เนื่องด้วยในปัจจุบันข้าราชการและพนักงานของรัฐจำนวนมาก ได้หันไปใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ให้บริการโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม (free-e-mail) ที่จัดทำขึ้นโดยบริษัทเอกชนของต่างประเทศ ซึ่งกำหนดเงื่อนไขการใช้งานและการนำข้อมูลของผู้ใช้ไปทำประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ เช่น การทรงสิทธิ์ไว้ในการทำสำเนาเอกสารของผู้ใช้เพื่อความต้องเนื่องของบริการและทางลิขสิทธิ์ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ “ทำการอ่าน” จดหมายอิเล็กทรอนิกส์และเอกสารแนบของผู้ใช้ได้

การที่ข้าราชการไทยไปใช้บริการตั้งกล่าวโดยไม่ได้อ่านเมื่อไม่ใช่องค์การใช้บริการและยังไปประกาศ “ที่อยู่สำหรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์” (e-mail address) สำหรับติดต่อ เป็นที่อยู่ของบริการของต่างประเทศมีผลทำให้เอกสารของราชการซึ่งข้าราชการและบุคลากรของรัฐจะต้องเก็บรักษาไว้ในที่ทำงานตัวเองถูกทำสำเนาอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของเอกชนในต่างประเทศ ซึ่งมีระบบลับคันและทำเหมือนข้อมูลเพื่อใช้ในกิจการของบริษัทโดยอาศัยเนื้อหาของผู้ใช้เป็นวัตถุดิน

เหตุการณ์เช่นนี้อาจเป็นผลเสียต่อราชการไทยในระยะยาว หากในอนาคตบริษัทเอกชนเหล่านั้นนำข้อมูลของไทยมาวิเคราะห์เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ รวมถึงการนำข้อมูลสาธารณะของการสื่อสารกันไปใช้ในด้านที่มิชอบ ซึ่งอาจจะรวมไปถึงการสอดแนมเอกสารที่

ทางราชการใช้ดำเนินงานภายใต้ยังอยู่ในฐานะปกปิดจนกว่าจะได้รับอนุมัติ ตลอดจนเอกสารที่ต้องปิดเป็นความลับ

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ พิจารณาเกี่ยวกับความรุนแรงของปัญหา และทางแก้ไขในระยะเร่งด่วนและในระยะยาว

๒. ความรุนแรงของปัญหา

จากการศึกษาของ อ.ก.พ.ร เกี่ยวกับการพัฒนาระบบธุรกิจออนไลน์ (นายทวีศักดิ์ ก้อนนันทกุล) พบว่า การประสานงานกับข้าราชการและพนักงานของรัฐในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบุคลากรของรัฐประมาณที่อยู่สำหรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้ติดต่องานราชการเป็นที่อยู่ที่ลงทะเบียนด้วย @gmaiil.com, @hotmail.com, @yahoo.com มีปริมาณสูงกว่า ๔ ใน ๑๐ คน และเมื่อได้สอบถามเหตุผลว่าทำไมจึงไม่ให้ผู้อื่นติดต่อราชการด้วยที่อยู่ที่เป็นของหน่วยราชการนั้นโดยตรง (ซึ่งต้องลงทะเบียนด้วย g.o.m) ที่ได้รับคำตอบหลักหลาย เช่น ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานทำงานช้า บางครั้งรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไม่ได้ ประกอบทั้งมีความรู้สึกชอบความพยายามของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ให้บริการโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมของต่างประเทศ และเห็นว่าระบบเหล่านี้มีความสามารถในการกรองเมล์ขยะได้ค่อนข้างดี ที่สำคัญที่สุดคือมีความแพร่่องกว่ามาก

ในระยะสองปีที่ผ่านมาได้เกิดแผ่นดินไหวขนาดรุนแรงที่บริเวณตอนใต้ของเกาะใต้หวันทำให้สายเคเบิลใต้น้ำที่เชื่อมโยงระหว่างเอเชียและสหรัฐอเมริกาเสียหายไปหลายเส้น เป็นเหตุให้เกิดความคับคั่งในวงจรสื่อสารสำรองที่เหลืออยู่ เป็นผลให้อินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศไทยและจีนไปประมาณ ๗ วัน ในเดือนกันยายน ๒๕๕๐ นี้ ที่เกิดแผ่นดินไหวอีกทำให้ระบบสื่อสารซั่งกับไปประมาณ ๒-๓ วัน เช่นกัน ในการนี้ หากผู้ใดใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในต่างประเทศจะประสบปัญหาอย่างยิ่ง เพราะไม่สามารถเข้าไปอ่านหรือส่งจดหมายได้ ซึ่งเหตุการณ์เช่นว่านี้จะไม่เป็นปัญหาหากใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานในประเทศไทยกันเอง

ในการใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ฟรีของแต่ละค่าย สามารถขอใช้บริการได้สะดวกมากเพียงใช้โปรแกรมดูเว็บ (web browser) ติดต่อไปยังเว็บของผู้บริการ แจ้งชื่อ ที่อยู่ และที่อยู่สำหรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หลักที่มีอยู่แล้วกีสามารถกำหนดที่อยู่สำหรับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ได้ทันที รวมทั้งสามารถเปิดใช้บริการได้ภายในเวลาเพียงไม่กี่นาทีนับตั้งแต่การเริ่มขอใช้ ยิ่งไปกว่านั้นบริการต่างๆ ในปัจจุบันได้ให้เนื้อที่การเก็บข้อมูลสูงถึง ๓ Gigabyte (สามพันล้านตัวอักษร) สำหรับให้เก็บจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดโดยไม่ต้องกังวลเรื่องการลบจดหมายเก่าทั้ง

อย่างไรก็ตาม...

อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้ส่วนใหญ่อาจจะไม่ได้อ่าน “นโยบายการบริการในประเด็นความเป็นส่วนตัว” (Privacy Policy) ของผู้ให้บริการว่าผู้ใช้บริการต้องยินยอมให้ดำเนินการอย่างไรกับข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลที่ผู้ใช้บริการติดต่อบุคคลอื่นอย่างไรบ้าง ตัวอย่างเช่น

๑) บริการ gmail

จัดทำโดยบริษัท Google ซึ่งเป็นผู้นำด้านการค้นหาข้อมูลในเว็บ (Web Search Engine) และต่อมามีการขยายบริการเป็นการค้นหาข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนบุคคล (Google Desktop) บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ฟรีของ Google เรียกว่า gmail โดยให้เนื้อที่ผู้ใช้ คนละ 3 GB กำหนด Privacy Notice ตอนหนึ่งว่า “[Google.com/privacy](#)

ซึ่งมีความหมายว่า เครื่องคอมพิวเตอร์ของ Google จะมีการอ่านและประมวลผลข้อความใน จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ของผู้ใช้ เพื่อการจัดหน้าจอที่สวยงาม การเติมข้อความโฆษณาลินค์ที่สอดคล้องกับเรื่องที่เราสนใจ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้ามาเพื่อกรองจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ขยะออกไป ทั้งนี้ รวมถึง การสำรองข้อมูล และการดำเนินการอื่นๆ ให้เกี่ยวข้องกับการบริการ Gmail

๖) บริการ MSN-Hotmail

เป็นบริการฟรีของบริษัทไมโครซอฟท์ ซึ่งเน้นการบริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ควบกับ Instant Messenger ซึ่งใช้ชื่อบัญชีผู้ใช้ Hotmail เป็นการระบุตัวบุคคลข้อความเกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลส่วนตัวของเราไปใช้งาน จะมีเนื้อหาสาระคล้ายกับ Gmail แต่ที่น่าสนใจคือระบบ Instant Messenger ซึ่งจะช่วยให้เราส่งข้อความลับ ๆ จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง โดยข้อความจะปรากฏขึ้นบนจอของผู้รับทันทีที่ผู้ส่งส่งข้อความออกไปนอกจากนั้น ยังสามารถให้ผู้ใช้รับส่งแฟ้มข้อมูลออกจากหน่วยงานหนึ่งไปยังโลกภายนอกได้รวดเร็วยิ่งกว่าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

บริการ instant messenger เมื่อมาใช้ควบคู่กับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ของบริษัทไม่ต้องมีความสามารถที่จะลำเนาข้อความที่บุคคลต่างๆ พูดคุยกันเพิ่มเติมไปจากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

๓. ทางเลือกสำหรับประเทศไทย

ในยุโรป ญี่ปุ่นและจีน ได้มีการกำหนดให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ มาตั้งในภูมิภาคนั้น ๆ เพื่อป้องกันการนำข้อมูลล้วนบุคคลและข้อมูลการสื่อสารส่วนตัวออกไป เก็บรักษาที่นอกภูมิภาค และในภาครัฐของประเทศไทยเหล่านั้นไม่ได้มีความนิยมในการใช้จดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ฟรีสำหรับการติดต่อราชการ ดังนั้น ปัญหาความเสี่ยงของราชการไทยจึงแตกต่าง กับสถานการณ์ของประเทศอื่น

วิธีการหนึ่งที่สมควรลงมือทำคือการจัดทำระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลาง เพื่อการสื่อสารในภาครัฐ ให้ข้าราชการและบุคลากรของรัฐในสังกัดหน่วยงานที่ประสบปัญหา ในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์โดยจัดให้มีบริการที่ใกล้เคียงกับ Gmail หรือ Hotmail หรือ YahooMail แต่อยู่ในพื้นที่ประเทศไทย ซึ่งควรจะมีการกำกับดูแลโดยภาครัฐ ทั้งนี้ หน่วยงานใด ที่จัดการเรื่องจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของตนเองได้ดีอยู่แล้ว ก็อาจจะได้ประโยชน์จากการ สะดวกที่เพิ่มขึ้น

ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑. ควรเป็น web-based e-mail service เช่นเดียวกับ Gmail/ Hotmail/ YahooMail

๒. ควรเป็นระบบที่มีเสถียรภาพสูงสุดเท่าที่จะบริการได้ กล่าวคือ ควรจะดูแล โดยหน่วยงานที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำระบบ และมีการควบคุมความปลอดภัยเป็น อย่างดี ทั้งนี้ อาจจะกำหนดระดับของการบริการ ให้ได้ ๙๙.๙% เป็นขั้นต่ำ

๓. ควรจัดระบบเฝ้าระวังให้มีการตรวจไวรัสและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ขยะ อย่างเต็มที่ ตลอดเวลา

๔. ควรเริ่มระบบดังกล่าวโดยการจัดทำการบันทึกข้อมูลประจำให้สอดคล้อง กับข้อกำหนดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๕. ควรมีการจัดการชั้นความลับและชั้นความเร็วให้แก่เอกสารทางราชการ

๖. ควรจัดทำบริการนามสัมเคราะห์เชื่อมต่อกับ “สมุดที่อยู่สำหรับจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์” ของผู้ใช้เพื่อความสะดวกในการติดต่องาน

๗. ควรจัดขนาดของระบบให้เพียงพอต่อการเก็บข้อมูลผู้ใช้ลํะ ๓ พันล้าน ตัวอักษร เท่ากับของจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ฟรีของต่างประเทศ

ทั้งนี้ ...

ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวควรเป็นระบบเปิดที่ช่วยให้ผู้พัฒนาระบบซอฟต์แวร์ด้านสารบรรณสามารถเชื่อมต่อเข้ากับ log file ของระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยสะดวก

๔. การประกาศนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของข่าวสารภาครัฐ

เนื่องจากการดำเนินการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐ อาจจะต้องใช้เวลาระยะเวลาหนึ่งในการพัฒนา และให้ข้าราชการโอนข้อมูลระบบมาสู่ระบบกลาง ดังนั้น การดำเนินการเชิงนโยบายอาจจะต้องจัดตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๑) ควรนำเสนอนโยบายการให้ข้าราชการใช้ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐของไทยแก่คณะกรรมการตระรุ่มนตรีโดยเร็ว

๒) ควรจัดสรรงบประมาณเร่งด่วนเพื่อการพัฒนาระบบดังกล่าวให้สามารถเริ่มเปิดใช้งานได้ภายในเดือนมกราคม ๒๕๕๑ และสามารถขยายระบบเพื่อรับผู้ใช้ได้ ๑๐๐,๐๐๐ คน ภายในปีนี้ และรองรับผู้ใช้ได้ ๓๐๐,๐๐๐ คนภายในสองปี

๓) ควรประกาศให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐทั้งหมดดูถูกการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ฟรีของเอกชนโดยเฉพาะของต่างประเทศภายในหนึ่งปี ทั้งนี้ ข้าราชการจะต้องผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปต้องหันมาใช้ระบบของตนเอง หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐภายใต้กฎหมายเดียวกัน

๔) ควรมีหน่วยงานกำกับดูแลการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐ และให้หน่วยงานภาครัฐที่มีความสามารถในการดำเนินการเป็นผู้รับงบประมาณไปศึกษาออกแบบและดำเนินการต่อไปตามความเหมาะสม

๕. ความเห็นของ ก.พ.ร.

ก.พ.ร. ได้พิจารณาเห็นว่า

๑) ผู้ให้บริการค้นหาข้อมูลบางรายสามารถเข้าค้นหาข้อมูลในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานได้ จึงจำเป็นต้องจัดระบบที่มีความปลอดภัยของข้อมูลสูง

๒) ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐนี้จะไม่ทดแทนระบบที่แต่ละส่วนราชการมีอยู่แล้ว(ที่ลงท้ายด้วย .go.th) แต่จะพัฒนาสำหรับหน่วยงานที่ยังไม่มีระบบเป็นของตนเอง อย่างไรก็ได้ ส่วนราชการเหล่านี้สามารถใช้ระบบกลางนี้เป็นระบบสำรองสำหรับประกันการบริการให้ได้ตลอดเวลา (๒๕ ชั่วโมง ๗ วัน ทำงานทุกวันตลอดปี) ทั้งนี้ ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่วนราชการมีอยู่เดิมควรมีมาตรฐานด้านความปลอดภัยของข้อมูลและความมั่นคงของระบบไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าระบบกลางนี้

๓) การประยัดจากระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐนี้ที่เห็นได้ชัดเจน คือ หน่วยงานที่ยังไม่มีระบบของตนเองไม่จำเป็นต้องขอรับจัดสรรงบประมาณพัฒนาระบบและซื้อฮาร์ดแวร์ใหม่เอง และการพัฒนาระบบกลางนี้ควรแบ่งการดำเนินการออกเป็นระยะเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาซอฟต์แวร์ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ดำเนินการได้ยากที่สุดในระบบนี้

ทั้งนี้ หน่วยงานของภาครัฐที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาระบบนี้ คือ สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ (สบทร.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ให้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการจัดทำและให้บริการด้านเครือข่ายตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาครัฐ และปัจจุบันได้รับมาตรฐาน ISO ๑๗๗๕๙ ว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๔) ความครอบคลุมที่คาดหวังคือทุกภาคส่วนของภาครัฐที่ยังไม่มีระบบของตนเองที่ต้องใช้ระบบนี้ ทั้งรัฐวิสาหกิจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ในระยะแรกให้เป็นตามข้อเสนอของ อ.ก.พ.ร.เกี่ยวกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ที่เสนอให้ครอบคลุม ๑๐๐,๐๐๐ คนภายใน ๑ ปี และ ๓๐๐,๐๐๐ คนภายใน ๒ ปี ไปก่อน การขยายให้ได้มากกว่า เป้าสามารถทำได้หากต้องการ

๕) ในอนาคตให้รับ-ส่งเอกสารของทางราชการผ่านระบบนี้ได้ ซึ่งอาจ จำเป็นต้องปรับปรุง กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสารบรรณ

จึงเห็นควรให้มีการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐสำหรับใช้รับ-ส่งข้อมูลในระบบราชการ โดยนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปใน ๓ ประเด็นหลักดังไปนี้

๑. มีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐให้เป็นระบบที่อยู่ในประเทศไทย และไม่ทดแทนระบบที่ส่วนราชการมีอยู่เดิม แต่จะเพิ่มความแข็งด้านความมั่นคงของระบบเดิมให้ดียิ่งขึ้น

๒. ความรอบคอบให้หน่วยงานของรัฐที่มีศักยภาพเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่น สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ (สบทร.) รับไปดำเนินการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของเรื่องนี้ต่อไป รวมถึงการด้านงบประมาณที่ต้องใช้จ่าย

๓. มอบหมายให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาและเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณให้รองรับการใช้ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางของภาครัฐต่อไป

ทั้งนี้ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานเรื่องนี้ต่อ
คณะกรรมการตีเป็นระเบียบ

๖. รายละเอียดที่ประสงค์จะให้คณะกรรมการตีเป็นระเบียบ

(๑) ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเสี่ยงของข้อมูลของภาครัฐที่เกิดจากการใช้
บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่ให้บริการโดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม (free-e-mail) ที่จัดทำขึ้น
โดยบริษัทเอกชนของต่างประเทศ และความเห็นของ ก.พ.ร. เกี่ยวกับเรื่องนี้

(๒) พิจารณาประกาศนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของข่าวสารภาครัฐตามที่
เสนอมาเพื่อกำหนดให้เรื่องการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์กลางเพื่อการสื่อสาร
ในภาครัฐนี้เป็นนโยบายที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ต้องถือปฏิบัติตามต่อไป

ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายโอมสิต ปันเปี่ยมรัชฎ์) ประธาน ก.พ.ร. ได้มี
บัญชาให้นำเสนอคณะกรรมการตีเป็นระเบียบตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรื่องการพัฒนาระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์
กลางเพื่อการสื่อสารในภาครัฐเสนอคณะกรรมการตีเป็นพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายออมสิต ศิริสมพันธ์)

เลขานุการ ก.พ.ร.

สำนักงาน ก.พ.ร.

โทร. ๐ ๒๗๕๖๘๘๐๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑๔๑๕๔